

ROZHODNUTIE RADY
z 29. júla 1991
o zavedení jednotného európskeho čísla tiesňového volania
(91/396/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu zakladajúcu EHS, a najmä na článok 235,

so zreteľom na návrh Komisie¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu²,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru³,

keďže telefón je najlepším prostriedkom prístupu k službám naliehavej potreby všetkých druhov; keďže sa v súčasnosti v členských štátoch používajú pre tento účel rôzne telefónne čísla;

keďže v dôsledku týchto rozdielov vznikajú problémy, ktoré sa týkajú služieb dôležitých pre občanov v ostatných členských štátoch, ktorí sa ocitli v tiesňových situáciách; keďže podstatný nárast v obidvoch - v súkromnom, i v obchodnom cestovaní v rámci Spoločenstva vytvoril požiadavku na zavedenie jednotného európskeho čísla tiesňového volania;

keďže zavedenie nových technológií vo verejných telefónnych sieťach a koordinované zavedenie pokrokových telekomunikačných infraštruktúr predstavuje jedinečnú možnosť realizácie jednotného európskeho čísla tiesňového volania spoločne s existujúcimi národnými číslami tiesňového volania tam, kde je to prípustné;

keďže Rada, vo svojom Rozhodnutí z 13. februára 1989, o novom rozvoji spolupráce v civilnej obrane⁴ v Spoločenstve, zdôraznila vhodnosť dodatočného jednotného čísla tiesňového volania v rámci celého Spoločenstva, ktoré umožní najmä občanom v prípadoch naliehavej potreby alebo v nešťastí zavolať príslušné národné služby naliehavej potreby;

keďže Európsky parlament opakovane zdôraznil dôležitosť zavedenia takéhoto čísla, najmä v svojom Rozhodnutí z 12. decembra 1988 o telekomunikáciách⁵;

keďže Európska konferencia pôšt a telekomunikácií (CEPT) navrhla v svojom odporúčaní T/SF1 z roku 1976 použiť číslo 112 ako jednotné európske číslo tiesňového volania;

keďže týmto odporúčaním sa riadil iba veľmi malý počet členských štátov;

keďže bude možné vo všetkých členských štátoch navrhnuť plán umožňujúci, aby číslo 112 bolo dostupné;

keďže niekoľko členských štátov by mohlo zaviesť číslo 112 do roku 1992; keďže však, pre niektoré členské štáty by zavedenie tohto čísla mohlo zapríčiniť problémy, vzhľadom na potrebu prevedenia neplánovaných zmien alebo zmien už realizovaných plánov;

¹ OJ NO C 275 1.11.1990 str. 4

² OJ NO C 231 17.9.1990 str. 83 a OJ NO C 183 15.7.1991.

³ OJ NO C 62 12.3.1990 str. 1

⁴ OJ NO C 44 23.2.1989 str. 1

⁵ OJ NO C 12 16.1.1989 str. 66

keďže v týchto členských štátoch je potrebná flexibilita časového rozvrhu pri zavedení čísla tiesňového volania ;

keďže zavedenie čísla 112 bude možné až od roku 1996, vzhľadom na existenciu problémov v niektorých členských štátoch;

keďže, okrem technických, finančných, prevádzkových a obchodných dôsledkov zavedenia vybraného čísla vo vnútri verejných telekomunikačných sietí, členské štáty budú musieť pripraviť nevyhnutné organizačné opatrenia najvhodnejšie pre národné organizácie systémov naliehavej potreby, aby sa zabezpečilo, že hovory na toto číslo budú primerane vybavované a spojované; keďže by bolo vhodné venovať úsilie na zmiernenie ťažkostí porozumenia, ktoré sa môžu objaviť z dôvodov rozdielnych jazykových spôsobilostí, keď sa zoberú do úvahy možnosti rôznych národných systémov; keďže jednotné európske číslo tiesňového volania by preto mohlo byť použité súbežne s ostatnými existujúcimi národnými dohodami tam, kde je to vhodné;

keďže zavedenie čísla tiesňového volania je predpísané vo všetkých členských štátoch zákonom, predpisom alebo administratívnym nariadením, je nutné sa vyhnúť rozdielnemu vývoju v tejto oblasti;

keďže neposkytuje pre prijatie tohto Rozhodnutia iné právomoci, než aké sú uvedené v článku 235;

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE :

Článok 1

1. Členské štáty musia zabezpečiť, že číslo 112 sa zavedie do verejných telefónnych sietí rovnako ako aj v budúcnosti do integrovaných digitálnych sietí a verejných mobilných služieb, ako jednotné európske číslo tiesňového volania.

2. Jednotné európske číslo tiesňového volania musí byť zavedené súbežne s ostatnými už existujúcimi národnými číslami tiesňového volania tam, kde je to prípustné.

Článok 2

Jednotné európske číslo tiesňového volania musí byť zavedené najneskoršie do 31.decembra 1992, okrem tých prípadov, ktoré sa týkajú Článku 3.

Článok 3

1. Keď najmä technické, finančné, geografické alebo organizačné problémy v členskom štáte neumožnia celkové zavedenie jednotného európskeho čísla tiesňového volania do termínu uvedenom v Článku 2, alebo je toto zavedenie príliš nákladné; príslušný členský štát musí o týchto problémoch informovať Komisiu.

2. V prípade, na ktorý sa vzťahuje odstavec 1, dotýčny členský štát musí oznámiť Komisii s príslušnými vysvetleniami a odôvodnením nový termín pre celkové zavedenie jednotného európskeho čísla tiesňového volania, avšak tento termín nesmie byť neskôr ako do 31.decembra 1996.

Článok 4

Členské štáty musia prijať potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že hovory uskutočňované na jednotné európske číslo tiesňového volania budú primerane vybavované a spojované,

spôsobom najvhodnejším pre národnú organizáciu systémov naliehavej potreby a v rámci technologických možností sietí.

Článok 5

Toto Rozhodnutie je určené členským štátom.

Vypracované v Bruseli, 29.júla 1991

Za Radu

Prezident

H. VAN DEN BROEK
